

Mál nr. 417/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ferðatrygging/greiðslukortatrygging.

Gildissvið váttryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28. október 2024, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 25. nóvember 2024, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 1. desember 2024, ásamt fylgiskjali.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 12. desember 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M flaug frá Íslandi til Belgíu þann 28. ágúst 2024 í sex mánaða tímabundið starfsverkefni. Vegna lengdar verkefnisins keypti M miða aðra leið, þ.e. eingöngu út. Á meðan á dvöl hans í Belgíu stóð, þann 21. október 2024, féll föðuramma hans frá og M þurfti að fljúga heim til Íslands til að aðstoða við skipulagningu jarðarfarar. M hefur gert kröfu um bætur að fjárhæð kr. 53.035 úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V vegna útgjalda sem hann þurfti að leggja út fyrir vegna flugmiða frá Brussel til Reykjavíkur og frá Reykjavík til Amsterdam auk annars kostnaðar, svo sem lestarmiða frá Amsterdam til Brussel. V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að M hafi ekki verið búinn að bóka flugmiða heim til Íslands. M vísar til þess að ágreiningur aðila snúi að túlkun hugtaksins „viðbótarkostnaður“. Hugtakið sé ekki skilgreint nánar í skilmálum váttryggingarinnar sem V samdi einhliða. Leggur M áherslu á að vafi um túlkun þess hugtaks skuli skýra honum í hag skv. andskýringarreglu samningaréttar. Sú ferð sem lagt var upp með, frá lok ágúst fram í lok febrúar, var rofin og þarf M að leggja út fyrir flugmiða til Íslands (og aftur til Belgíu) til viðbótar við þann flugmiða sem M mun þurfa að leggja út fyrir í febrúar. Þetta sé „viðbótarkostnaður“ í öllum eðlilegum skilningi þess orðs, enda „kostnaður til viðbótar“.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að bótaskyldu hafi verið hafnað á þeim grundvelli að þar sem ekki var búið að bóka og greiða fyrir heimflug, sé ekki um að ræða viðbótarútgjöld vegna heimferðar, sbr. orðlag greinar 4.4.1 í skilmálum váttryggingarinnar. Það liggur í eðli orðsins viðbótarútgjöld að um sé að ræða kostnað sem bætist við eða sé aukning við fyrri kostnað eða útgjöld sem ekki á við í þessu máli. Sex mánaða starfssamningur breyti þar engu um enda gæti M fengið áframhaldandi samning eða aðra vinnu erlendis án þess að bóka sér ferð aftur til Íslands. Bendir V einnig á að M sé með lögheimili í Belgíu skv. þjóðskrá og liggi því skýrt fyrir að hann sé yfirhöfuð ekki ferðatryggður þegar hann dvelst eða ferðast innan Belgíu, sbr. grein 1.7 þar sem fram kemur m.a. að váttryggður sé ekki váttryggður á ferðalögum innan dvalarlandsins.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að umsögn V sé í engu samræmi við upprunalega höfnun á bótaskyldu. Höfnun V hafi byggt á því að ekki hafi verið um viðbótarkostnað að ræða en nú byggi V á því að ekki hafi verið um að ræða viðbótarútgjöld vegna „heimferðar“. Telur M að V geti ekki komið að nýjum málsástæðum fyrir nefndinni sökum tómlætis, enda væri það ekki í samræmi við neytendavernd að heimila váttryggingafélögum að koma að nýjum rökum fyrir höfnun á bótaskyldu eftir hentisemi á seinni stigum máls. Ef það er málflutningur V að gögn um að starfssamningur M sé tímabundinn séu engin vísbending um það hvort um tímabundna ferð sé að ræða, getur V ekki á sama tíma haldið því fram að það sé eitthvert úrslitaatriði að heimflug hafi ekki verið bókað með löngum fyrirvara. Lögheimilisflutningur hafi átt sér stað vegna ferðarinnar, eftir að M flutti út, sem er í samræmi við lagaskyldu.

Í viðbótarathugasemdum sínum ítrekar V fyrri afstöðu sína og bendir á að ekki gildi sérstakar útilokunarreglur hjá nefndinni og því megi V hafa uppi hver þau rök er málið varðar.

Álit.

Ágreiningur málsins hverfist um það hvort ferð M frá Belgíu til Íslands þann 31. október 2024 falli undir gildissvið greinar 4.4.1 í váttryggingarskilmálum V. Þar segir að félagið bæti nauðsynleg

viðbótarútgjöld, allt að kr. 240.000, vegna heimferðar til Íslands eða dvalarlands, ef váttryggður neyðist til að stytta dvöl sína utanlands m.a. vegna andláts náins ættingja váttryggðs, sem búsettur er á Íslandi eða dvalarlandi. Þá segir í grein 1.1 að váttryggingin gildi á ferðalögum frá heimili váttryggðs í allt að 90 samfellda ferðadaga. Skv. grein 1.6 er sá sem fer til tímabundinna starfa til annarra landa váttryggður skv. grein 1.1. Í 3. gr. skilmálans er að finna skilgreiningu á orðinu „dvalarland“ en það merkir land þar sem váttryggður hefur lögheimili, búsetu vegna náms eða starfs eða hefur búið samfellt í a.m.k. 180 daga.

Ljóst er að M hafði lögheimili sitt í Belgíu á þeim tíma sem föðuramma hans lést, en hann dvaldi tímabundið þar vegna starfa sinna. Hefur hann lagt fram gögn því til staðfestingar að hann hugðist eingöngu dvelja í Belgíu í sex mánuði en hafi þurft vegna lagaskyldu að flytja lögheimili sitt eftir að hann flaug til Belgíu. Í skilmálum váttryggingarinnar er kveðið á um að þeir sem fara til tímabundinna starfa erlendis njóti váttryggingarverndar í allt að 90 daga frá heimili sínu, sbr. grein 1.6 og 1.1. Fyrir liggur að M fór til starfa í Belgíu innan þess tímafrests. Þá er ljóst að andlát föðurömmu M, sem var búsett á Íslandi, féll undir skilyrði greinar 4.4.1. Að því er varðar túlkun á „viðbótarútgjöldum“ bendir nefndin á að skilmálar váttryggingarinnar veiti ekki skýringu á hugtakinu. Verður þó að leggja til grundvallar að um sé að ræða kostnað sem er ófyrirséður og fellur til vegna váttryggingaratburðarins. Í þessu tilviki greiddi M kr. 53.035 fyrir flug frá Brussel til Íslands og aftur til Amsterdam. Þar sem grein 4.4.4 útilokar bætur vegna nýrrar utanferðar telur nefndin að aðeins helmingur þessa kostnaðar, eða kr. 26.518, komi til greiðslu sem nauðsynleg viðbótarútgjöld vegna heimferðar til Íslands.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að fjárhæð kr. 26.518 úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 21. janúar 2025
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson
Óskarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða